

Az állhatatosság eszközei Allah vallásában

[Magyar – Hungarian – مجري]

Muhammad Salih Al-Munajjid

Fordította:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Júlia Gábrriel

Ellenőrizte: Gharabli Gabriella

وسائل الثبات على دين الله

محمد صالح المنجد

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

ISLAM HOUSE

الإسلام المراد بلغة العالم

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC
FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM
IN THE WORLD LANGUAGES

Tartalom

- ◆ *Bevezetés*
- ◆ *A Korán felé fordulás*
- ◆ *Allah törvényeihez való ragaszkodás és jócselekedetek megtétele*
- ◆ *Tanulmányozni a Prófétaék történeteit és követni példájukat*
- ◆ *Duá (fohász)*
- ◆ *Allahról való megemlékezés (dhikr)*
- ◆ *A helyes út követésének küzdelme*
- ◆ *Képzés és oktatás*
- ◆ *Bizalom az útban, amit követsz*
- ◆ *Mások hívása Allahhoz (dáwa)*
- ◆ *Közel lenni olyan emberekhez, akik segítenek állhatatosnak maradni*
- ◆ *Biztosak lenni Allah segítségével, és abban, hogy a jövő az iszlámé lesz*
- ◆ *Megérteni a hamisság valóságát és nem hagyni magunkat félrevezetni általa*
- ◆ *Olyan jellemvonások elsajátítása, amelyek hozzásegítenek az állhatatosság megőrzéséhez*
- ◆ *A jó emberek tanácsa*
- ◆ *A Paradicsom örömein és a Pokol tűzének büntetésén való gondolkodás, emlékezés a halálra*
- ◆ *Helyzetek, amikor szükséges az állhatatosság*

Bevezetés

Hála legyen Allahnak; Őt dicsérjük, és Tőle kérünk segítséget és megbocsátást. Allahnál keresünk menedéket saját magunk rosszától és a rossz tetteink elől. Akit Allah vezet, azt senki nem vezetheti félre, és akit Ő tévelyegni hagy, azt senki nem vezetheti. Tanúsítom, hogy nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah egyedül, nincs Neki társa, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgája és Küldötte.

Az állhatatosság Allah vallásában alapvető követelmény minden őszinte muszlimtól, aki az Egyenes Úton határozottan és azt megértve akar járni. Ez számos okból nagyon fontos, és ezek közé tartoznak a következők:

1. A társadalmak jelenlegi állapota, amelyben a muszlimok élnek, a kísértések, amelyeknek fájdalmasan ki vannak téve, és a sokféle szeszély és vágy, kétség és összevisszaság miatt a vallás egy annyira idegen dologgá vált, hogy aki ragaszkodik hozzá, azt furcsának tartják, és azt mondják: *„A valláshoz ragaszkodni olyan, mintha forró parazsat tartana az ember a kezében.”*

Aki gondolkozik, nem kételkedik abban, hogy a muszlimoknak ma még jobban szükségük van az állhatatosság eszközeire, mint elődeiknek, és nagyobb erőfeszítésre van szükség a mai idők romlottsága miatt, és mert kevesen vannak, és gyengék azok a testvérek és támogatók, akik segíteni tudnának.

2. A hitehagyás (riddah) és a visszacsúszás nagy száma, még azok között is, akik az iszlámért dolgoznak, a muszlimokban a félelem érzését kelti, hogy velük is ez fog

történni, ezért keresi az állhatatosság eszközeit, hogy száraz talajt érezhessen a talpa alatt.

3. A téma kapcsolata a szívvel, amelyről a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta:

„Ádám fiának a szíve folyamatosabban változik, mint egy fazék gyorsan forró víz.” (Ahmed, 6/4, Al-Hákim 2/289, Asz-Szilszilat Asz-Szahíha, 1772)

A Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) egy másik példát is hozott a szívre: **„A szív (qalb) neve a folyamatos változásaiból származik** (taqallub – változás, „fent és lent” állapotok váltakozása). **A szív olyan, mint egy madártoll egy fa gyökerénél, amelyet a szél mindig megforgat.”** (Ahmed, 4/408, Szahíh Al-Dzsámi, 2364)

Ahogy a költő mondta: **„A neve azért *inszán* (ember), mert *naszián* (feledékeny) és azért a neve *qalb* (szív), mert folyamatosan *jataqallib* (változik).”**

Az embernek, akit folyamatosan a kétség és az összevisszaság szele lökdös ide-oda, hatalmas eszközre van szüksége, amely megfelel a feladat komolyságának és nehézségének.

Allah irántunk való könyörületének része, hogy megmutatta nekünk Könyvében és Prófétája (Allah békéje és áldásai legyenek vele) szavain és életén keresztül, hogyan kell állhatatosnak lenni az iszlámban. Ezek közül fogunk néhányat bemutatni a következőkben.

A Korán felé fordulás

A Korán az elsősorú segítség az állhatatosság eléréséhez az iszlámban. Ez az erős kötelék, és Allah világos fénye. Aki ragaszkodik hozzá, Allah meg fogja védeni; aki követi, Allah megmenti; és aki hív erre az útra, az megkapja az Egyenes Útra való vezetést.

Allah kijelenti, hogy az, hogy ez a Könyv fokozatosan lett kinyilatkoztatva, az segítség volt a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) számára, hogy megerősödjön hitében. Amikor a hitetlenek kételyeinek cáfolatáról beszél, azt mondja (a jelentés értelmezése):

„És mondták azok, akik hitetlenkednek: »Miért nem küldetett le neki a Korán egyszerre, egészében?« Azért történt így, hogy így erősítsük meg vele a szívedet. Fokozatosan juttattuk azt el. És nem példálózhatnak neked, csak úgy, hogy az igazságot hozzuk el neked és szebb magyarázatot.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:32-33]

Miért a Korán az erő forrása?

- ◆ Mert erősíti a hitet és megtisztítja a lelket Allahal való kapcsolat által.
- ◆ Mert az áják békét és nyugalmat adnak a hívő szívének, ezért a fitna szelei nem kapják fel; szíve elégedettséget talál az Allahról való megemlékezésben.
- ◆ Mert megadja a muszlimnak azt a helyes megértést és értékeket, amelyekkel képes lesz felmérni a körülötte lévő helyzetet. Olyan mértéket ad neki, amely szerint megfelelően és biztosan tudja megítélni a dolgokat, anélkül, hogy helyzetektől vagy emberektől tenné függővé.

- ♦ Mert cáfolja azokat a kételyeket, amelyeket az iszlám ellenségei, a hitetlenek és a képmutatók keltenek, ahogy az iszlám korai idejéből származó példák illusztrálják:
 1. A következő ája hatása: **„Nem hagyott el téged (ó Mohamed) a te Urad, és nem gyűlölt meg.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 93:3] a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) szívére, amikor a többistenhívők azt mondták: **„Mohamedet elhagyta (Allah)...”** (Lásd: Szahíh Muszlim *bi Sarh An-Nawawi*, 12/156).
 2. A következő ája hatása: **„Ám annak a nyelve, akire ők hamisan utalnak, nem arab. Ez (a Korán) azonban világos arab nyelv.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:103]. A Qurais azt állította, hogy Mohamed (Allah békéje és áldásai legyenek vele) egy embertől tanult, hogy a Koránt egy római ácsból tanulta Mekkában.
 3. A következő ája: **„Hát nem kísértésbe estek máris.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:49] hatása a hívők szívére, amikor egy képmutató azt mondta: **„Adj nekem engedélyt és ne tégy ki engem kísértésnek!”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:49]

Nem ez a legnagyobb segítség, a hívő szívének megerősítése, a kétségek cáfolata, és a hamisság hangjainak elhallgattatása? Valóban, ez Allahtól származik.

Amikor a hívők visszafelé jöttek Hudaibijából, Allah megígérte nekik a sok hadizsákmányt, amelyet egyedül ők kapnak meg (a Khaibari hadizsákmány). Elmondta nekik, hogy a képmutatók is elkísérik őket, de a muszlimok azt mondják nekik: „Ti ne kövessetek minket.” Igyekezni fognak megváltoztatni Allah szavát, és azt fogják mondani a hívőknek: „Ti csak irigykedtek ránk”, amire Allah azt feleli: **„De nem! Kevés az, amit ők az eszükkel felfognak.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 48:15]. Majd mindez pontosan így történt a hívőkkel, lépésről lépésre, szóról szóra.

Ebből láthatjuk a különbséget azok között, akiknek az élete kapcsolatban van a Koránnal, akik olvassák, mondják, megjegyzik, tanulmányozzák, elmélkednek a jelentésén, referencia pontjukká és menedékké teszik, és azok között, akik az emberek szavain aggódnak.

Bárcsak azok, akik tudást keresnek, legtöbb erőfeszítésüket a Korán helyes értelmezésébe fektetnék!

Allah törvényeihez való ragaszkodás és jócselekedetek megtétele

Allah azt mondja: **„Allah megerősíti azokat, akik hisznek a szilárd szóval, az evilágon és a Túlvilágon. Allah tévelygésbe viszi a bűnösöket. Allah azt tesz, amit akar.”** [Ibrahim 14:27]

Qatadah azt mondta: *„Ami az evilági életet illeti, Allah segíteni fog nekik, hogy állhatatosak legyenek a jó és jámbor tettek megtételében, és a Túlvilágon (segíteni fog nekik), a sírban.”* Hasonló magyarázatot adott több előd is. (*Tafsírz Al-Qurán Al-Azím*, Ibn Kathír, 3/421)

Allah azt mondja: **„Ám ha azt tették volna meg, amire intést kaptak az jobb lett volna nekik és nagyobb megerősítés lett volna.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:66], tehát megerősítette volna őket az Igazsághoz való ragaszkodásukban.

Világos, mert hogy várhatunk el állhatatosságot azok részéről, akik lusták jótetteket cselekedni, amikor a fitna felemeli utálatos fejét, és a csapások sokasodnak? De Allah az Egyenes Útra fogja vezetni azokat, akik hisznek és jótetteket cselekszenek a hitükből. Ezért a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) állhatatos volt a jótettek megtételében, és az általa legszeretettebb cselekedetek azok voltak, amelyek folyamatosak, még ha kevés is. Mikor a társai (Allah legyen velük elégedett) elkezdtek bármit

tenni, állhatatosak voltak benne, és mikor Áisah (Allah legyen vele elégedett) cselekedett valamit, ragaszkodott hozzá.

A Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: **„Annak aki ragaszkodik a tizenkét rakához [tehát a szunan rawatib imákat megtartja, amelyeket a Próféta (Allah békéje és áldása legyenek vele) mindig elvégzett], a Paradicsom a joga lesz.”** (Szunan At-Tirmidhi, 2/273, azt mondta, a hadíth haszan vagy szahíh, lásd még: Szahíh An-Niszái, 1/388 és Szahíh At-Tirmidhi, 1/131).

A hadíth qudszi szerint Allah azt mondja: **„Szolgám addig közeledik felém a náfil Istenszolgálatokkal, amíg megszeretem.”** (Al-Bukhári, lásd: Fath Al-Bári, 11/340)

Tanulmányozni a Próféta történeteit és követni példájukat

A bizonyíték erre a következő ája: **„Azért mondjuk el a Küldöttek történetei közül ezt neked (ó Mohamed), hogy megerősítsük általa a szívedet. És eljött hozzád ezekben az Igazság és intés, és figyelmeztetés a hívőknek.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 11:120]

Ezek az ájak nem szórakoztatásból és időtöltés céljából lettek kinyilatkoztatva Allah Küldöttének (Allah békéje és áldásai legyenek vele) idejében. Egy nagyon fontos célból kerültek kinyilatkoztatásra, a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) és a hívők szívének megerősítése céljából.

1. Gondoljunk a következő ája jelentésére: **„Mondták: »Égessétek el őt, hogy ezzel is segítsétek istenségeiket, ha tényleg cselekedni akartok!« Mondtuk (a Magasztos Allah): »Tűz! Légy hideg és békesség Ibrahim**

(Ábrahám) számára!« **Fortélyt, ármányt akartak vele (Ábrahámmal) elkövetni, ám Mi őket tettük kárvallott vesztesékké.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:68-70]. Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „*Az utolsó dolog, amit Ibrahim mondott, amikor a tűzbe dobták, az volt: »Allah elégséges számomra, és Ő a dolgok legjobb Elrendezője.«*” (Al-Fath 8/22). Mikor ezt a történetét olvassátok, nem gondoljátok, hogy állhatatosan állt, az elnyomás és kínzás előtt?

2. Gondoljunk arra az ájára, amikor Allah azt mondja Múszáról (béke legyen vele): „**És miután meglátta egymást a két csoport, mondták Músza (Mózes) társai: »El fognak érni bennünket.« Mondta: »Nem! Bizony velem van az én Uram, Aki vezérelni fog engem.«**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 26:61-62]. Nem érzitek, mennyire állhatatosan állt, mikor a Fáraó seregei üldözték, és őt körbevették a népe kétségbeesett kiáltásai?
3. Olvassuk el a Fáraó varázslóinak történetét, ami arra példa, hogy egy kis csoport ragaszkodott állhatatosan az igazsághoz, amint nyilvánvalóvá vált számukra. Nem látjátok, milyen állhatatosan álltak az elnyomó fenyegetésével szemben, aki azt mondta: „**Hisztek neki, mielőtt még én megengedném azt nektek? Bizonyára ő a ti előkelőtök, aki a varázslatot tanította nektek. Bizony levágatom a kezeiteket és a lábaitokat ellentétes oldalakon és pálmafák törzsére feszítetlek benneteket. Így majd megtudhatjátok melyikünk büntetése szigorúbb és maradandóbb.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:71]. A hívők kis csoportja állhatatosan állt, nem gondoltak visszavonulásra, és azt mondták: „**Nem fogunk téged a fölé helyezni, aki nyilvánvaló bizonyítékokat hozott el nekünk és Afölé, Aki megteremtett bennünket. Tedd azt, amit tenni készülsz! Csupán az evilági életben dönthetsz.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:72]

4. Gondoljatok a hívő történetére is a Fáraó udvarából a Já-Szín szúrából, az Árok (al-Ukhdúd) népére és másokra, amelyek a legnagyobb leckét adják nekünk, amit csak tanulhatunk a hitünkben való állhatatosságról.

Duá (fohász)

Allah hívő szolgálainak egyik jellemzője, hogy Allahhoz fordulnak duával, segítséget kérnek Tőle, hogy állhatatosak legyenek:

„Urunk! Ne kényszerítsd szíveinket eltérni (az Igazságtól) azután, hogy megmutattad nekünk az Igaz, Egyenes Utat!...” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:8];

„Urunk! Állhatatos kitartással ruházz fel bennünket, és erősítsd meg a lábainkat..” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:250].

Mohamed Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta nekünk:

„Valóban, Ádám minden fiának a szíve a Könyörületes ujjai közül, két ujj között van, mint egyetlen szív. Ő arra vezérli (abban az irányban) amerre Neki tetszik.” (Imám Ahmed, Ibn ‘Amr közlése. Lásd Muszlim, *Sharh a-Nawawi*, 16/204)

A Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) gyakran mondta:

„Ó, Te a szívek vezérlője, add, hogy szívem szorosan ragaszkodjon a Te vallásodhoz.” (At-Tirmidhi, Anasz közlése szerint. *Al-Ahwadhi*, 6/349; *Sahíh al-Jámi*”, 7864).

Allahról való megemlékezés (dhikr)

Ez az egyik legnagyobb eszköz az iszlámban való állhatatosság eléréséhez.

Gondoljunk a következő ája jelentésére: **„Ó, ti, akik hisztetek! Ha egy csapatall találkoztok, álljatok helyt! És emlékezzetek gyakran meg Allahról! Talán boldogulni fogtok!”** [A **Kegeyes Korán értelmezésének fordítása, 8:45**]. A dhikr az egyik leghatásosabb eszköz a dzsihádban való határozottság eléréséhez.

„*Gondoljatok a perzsák fizikai erejére, és arra, hogy a rómaiak legyőzték őket, amikor erre a legnagyobb szükségük volt.*” (Ibn Il-Qajjim, Allah legyen vele könyörületes, *Al-Dá' wal-Dáwa'*) – az emberek és fegyverek alacsony száma ellenére, de ők megemlékeztek Allahról.

Juszuf (béke legyen vele) hogyan maradt állhatatos a hatalommal rendelkező gyönyörű nő csábításával szemben, aki rossz tett megtételére hívta őt? Bemenekült az „Allahnál való menedék keresés” erődjébe, és így győzte le a csábítás hullámain. Ez az adhkár (Allahról való megemlékezés) hatása, amely megerősíti a hívőket.

A helyes út követésének küzdelme

Az egyetlen helyes út, amelyet minden muszlimnak követnie kell, az *Ahl asz-Szunna wal-Dzsamáah* útja, amely a győzelmes csoport, a megmenekült közösség útja, a tiszta aqída és értelmes módszer embereinek, a Szunna és az (erős) bizonyíték követőinek útja. A muszlimoknak különbözniük kell Allah ellenségeitől és a hamisság embereitől.

Ha meg akarjátok ismerni az állhatatosság értékét, kérdezzétek meg magatoktól: miért történt, hogy a múltban és manapság annyi ember tévútra tért? Miért zavarodtak össze? Miért nem maradtak állhatatosan az Egyenes Úton? Miért nem úgy haltak meg, hogy azt követték, vagy miért csak életük vége felé találták meg, sok értékes időt elvesztegetve?

Látjátok, ahogy egyik félrevezetett bidából mennek a másikba, az ilm al-kalam (egy filozófiai irányzat) a mutazili filozófiához, akik kiforgatják és félreértelmezik a Korán érthető ájait, az egyik szúfi tarikától a másikig...

Ilyenek a bidá emberei, hitük zavaros és ingadozó. Figyeljük meg, hogy az ilm al-kalam követői a haláluk idején elvesztik állhatatosságukat. Ezért mondta a szalaf: *„Akik a legjobban szenvednek a kétségtől haláluk idején, azok a kalam emberei.”* Gondoljunk arra: az Ahl asz-Szunna wal-Dzsamáah követői valaha hátat fordítottak újuknak elégedetlenül, miután megértették? Emberek elhagyhatják vágyaik és szeszélyeik miatt, vagy kétségek miatt, ha nem értették meg eléggé, de senki nem hagyta el azért, mert talált egy annál helyesebbet, vagy, mert úgy találta, hogy helytelen lenne.

Erre a bizonyíték az, hogy mikor Heraclius megkérdezte Abu Szufiánt (Allah legyen vele elégedett) Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) követőiről. Azt kérdezte: *„Volt valaha valaki, aki elhagyta a vallást elégedetlenség miatt, miután belépett?”* Abu Szufián (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „Nem.” Akkor Heraclius azt mondta: *„Ilyen az, amikor a hit öröme betölti a szívet.”* (Al-Bukhári, *Al-Fath*, 1/32)

Sokat hallottunk nagy vezetőkről, akik egyik bidából léptek a másikba, és másokról, akiket Allah vezetett, és így elhagyták a hamisságot, és az Ahl asz-Szunna wal-Dzsamáah iskoláját kezdték követni, és kritizálták korábbi életmódjukat. Hallottunk valaha az ellenkezőjéről?

Ha állhatatosak akartok maradni az iszlámban, akkor a hívők útját kell követnetek.

Képzés és oktatás

A fokozatos, tudatos hitbéli képzés, amely tudásra alapszik, az iszlámban való állhatatosság egyik alapvető eszköze.

A hitbéli képzés az, amely megtölti a szívet és a tudatot Allah iránti félelemmel, reménnyel és szeretettel, a szárazsággal szemben, amelyet a Korán és a Szunna szövegeinek figyelmen kívül hagyása és az emberek szavai iránti túlzott figyelem eredményez.

A tudásra épülő képzés az, amely erős bizonyítékokra alapszik, szemben a puszta utánnázással és vak követéssel.

A tudatos képzés az, amely leleplezi a bűnösök és a gonosztevők módszereit, tanulmányozza az iszlám ellenségeinek terveit, és megfelelően értelmezi és értékeli a valóságot és az eseményeket, szemben a szűklátókörűséggel és a korlátolt látásmóddal.

A fokozatos képzés azt jelenti, hogy a muszlim lépésről lépésre, megfelelő tervezéssel halad a tökéletesség felé, szemben az ad-hoc jellegű és meggondolatlan haladással, amelyet az ember hangulatától függően kezd újra meg újra.

Hogy megértsük az állhatatosság ezen elemének fontosságát, nézzünk vissza Allah Küldöttének (Allah békéje és áldása legyen vele) szírájára, és kérdezzük meg magunktól:

- Mi volt a mekkai társak (Allah legyen velük elégedett) állhatatosságuk forrása üldöztetésük idején?
- Hogy volt képes Bilál, Khabbáb, Muszáb, Jászir családja (Allah legyen velük elégedett) és más kitaszított muszlimok a állhatatosságra? Hogy tudtak a legnagyobb szahábik állhatatosak maradni, amikor bojkottálták őket?

- Lehetséges, hogy a Próféta (Allah békéje és áldása legyen vele) átfogó tanítása és felügyelete nélkül képesek voltak az állhatatosságra, amely megerősítette és finomította személyiségüket?

Vegyük példaként Khabbáb ibn Al-Arat (Allah legyen vele elégedett) szahábit, akinek a tulajdonosa felforrósított egy vasat, amíg vörös nem lett, majd meztelen hátára tette, és megégette, míg a hátából kifolyó zsír el nem oltotta. Mi tette őt képessé arra, hogy mindezt türelmesen és állhatatosan elviselje?

- Gondoljatok Bilálra (Allah legyen vele elégedett) is a szikla alatt az égető homokban, és Szumejjára, leláncolva és megkötözve...

- Figyeljétek meg a medinai időszakot: megkérdezhetjük, hogy ki volt az, aki állhatatosan állt a Prófétaival (Allah békéje és áldásai legyenek vele) Hunainban, amikor a legtöbb muszlim elmenekült? Ezek az új áttértek voltak, akik Mekka meghódításakor lettek muszlimok és még nem kaptak elég képzést a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) kezéből, akik közül a legtöbben csak azért mentek el, hogy hadizsákmányt szerezzenek? Nem... a legtöbben azok közül, akik állhatatosak maradtak, ők a hívők krémjének krémje voltak, akik már megfelelő képzést kaptak. Ha nem kaptak volna ilyen képzést, szerintetek állhatatosak maradtak volna?

Bizalom az útban, amit követsz

*K*étségtelen, hogy minél jobban bízik a muszlim az útban, amit követ, annál szilárdabban fog ragaszkodni hozzá. Sok módszer van, hogy elérjük ezt, köztük a következők:

1. Az érzés, hogy amit követünk, nem egy új dolog, ami ebben az évszázadban kezdődött, hanem egy régi és tiszteletreméltó út, amelyet a Próféta, az igazság hirdetői, a tudósok, a mártírok és a jó emberek követek előttünk. Ez csökkenti az egyedüllét érzését, és az elszigeteltséget a biztonság érzésével helyettesíti, és a szomorúságot örömmé változtatja, mert az ember azt érzi, hogy ezek az emberek a testvérei az útján és a módszereiben.
2. Az érzés, hogy a kiválasztottak közé tartozunk. Allah azt mondja:

„Hála legyen Allahnak! És békesség azon szolgálóra, akiket Allah kiválasztott.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 27:59]

„Azután örököltük a Könyvet azoknak a szolgálóinknak, akiket kiválasztottunk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:32]

„Így választi ki a te Urad. És megtanítja neked a történések magyarázatát...” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 12:6]

Ahogy Allah kiválasztotta a Próféta, úgy minden jámbor ember részesül a kiválasztottságból, mert ők öröklék a Próféta tudását.

3. Hogy éreznéd magatokat, ha Allah élettelennek teremtett volna titeket, vagy egy tudatlan állatnak, vagy egy ateista káfirnak, vagy olyannak, aki a bidára hív, vagy egy erkölcstelen gonosztevőnek, vagy egy olyan muszlimnak, aki nem hív másokat az iszlámra, vagy olyannak, aki egy hibával teli útra hív?
4. Nem látjátok, hogy ez az érzés, hogy Allah kiválasztott arra, hogy mi legyünk azok, akik az Ahl Asz-Szunna wal-Dzsamáah útjára hívjanak, ez az egyik tényező, amely az embert állhatatossá teszi módszereiben és az útján?

Mások hívása Allahhoz (dáwa)

A lélek, amely nem aktív, stagnálni fog. Az egyik legfontosabb terület, ahol az ember aktív lehet, az a dáwa, az emberek hívása Allahhoz. Ez a Próféták munkája, egy olyan munka, amely megment a büntetéstől, amely által felismerhetjük képességeinket, és képessé tesz mindek nagy dolgok elérésére. **„Ezért szólíts fel (erre a vallásra, az Iszlámra)! Ás az Egyenes Úton járj! Ahogyan erre parancsot kaptál...”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:15]. Olyan nincs, hogy valaki sem nem halad, sem nem csúszik vissza (mert ha nem haladunk, az azt jelenti, hogy visszacsúszunk – senki nem statikus). Ha valaki nem foglalja el magát az istenszolgálat és az engedelmesség cselekedeteivel, akkor a bűnnel és az engedetlenséggel fogja elfoglalni magát, és a hite eltűnik (nem marad állandó).

A helyes útra való hívás – időt szentelni neki, szellemi és fizikai erőfeszítéseket tenni, beszélni arról, hogy a dáwa a muszlimok legfontosabb foglalatossága legyen – megállítja a sátán abbéli erőfeszítéseit, hogy az embert elcsábítsa és tévútra vezesse.

Emellett az akadályok és a makacs emberek által formált akadályok kihívása a dáwa útján a dáíát (azt aki hív az iszlámra) megerősítik hitében.

A nagy jutalom mellett a dáwa a hitbeli állhatatosság eszköze is, és segít abban, hogy az ember megvédje magát a visszacsúszástól, mert a legjobb védekezés a támadás, és Allah a dáíákkal van, és megerősíti őket. A dáía olyan, mint egy orvos, aki küzd a betegségek ellen tapasztalatával és tudásával: azzal, hogy küzd mások betegségeivel, az a legvalószínűtlenebb, hogy ő maga kapja el.

Közel lenni olyan emberekhez, akik segítenek állhatatosnak maradni

Ezek olyan emberek, akiknek a jellemzőiről a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) beszélt a hadíthban: **„Az emberek között vannak néhányan, akik kinyitják a jóság kapuját és bezárják a gonoszságét.”** (Haszan, Ibn Mádzsah közölte Anasztól, 237, és Ibn Abu Ászim a *Kitáb Asz-Szunnában*, 1/127. Lásd még: *Asz-Szilszilat Asz-Szahíhah*, 1332). Tudósok, jó emberek és hívő dáíák keresése, az ő közelükben tartózkodás nagy segítség abban, hogy az ember állhatatos tudjon maradni. A próbatétel idején az iszlám történelem során Allah segített a muszlimoknak néhány emberen keresztül.

Ali ibn Al-Madíni (Allah legyen vele könyörületes) például azt mondta: *„Allah támogatta Vallását Asz-Sziddíq (Abu Bakr) által a Riddah (hitehagyás) idején, és Ahmed által a próbatétel idején.”*

Gondoljunk arra, hogy Ibn Al-Qajjim (Allah legyen vele könyörületes) mit mondott sejkje, Sejk Al-Iszlám (Ibn Taimijah) szerepéről abban, hogy segített a muszlimoknak állhatatosnak maradni: *„Amikor a félelmünk túlságosan megnőtt, a legrosszabbra kezdtünk gondolni, és a dolgok túl nehézé váltak számunkra, mindig elmentünk hozzá. Elég volt látnunk őt és hallani szavait, és mindez (a félelem) eltűnt, és a helyét a nyugalom, az erő, a bizonyosság és a béke vette át. Dicsőség Annak, Aki a szolgálóinak megadta, hogy megtapasztalják a Paradicsomot, mielőtt találkoztak volna Vele, kinyitotta számukra az ajtót ezen a világon, és éreztette velük az illatos szellőit, hogy minden energiájukat annak keresésére és az iránta való versengésre fordíthatták.”* (Al-Wábil Asz-Szajib, 97. old.)

A muszlim testvériség itt az állhatatosság alapvető forrásaként tűnik fel. Jámbor testvéreitek, vezetőitek és tanáraitok segítség forrásai számotokra utatokon, erős oszlopok, amelyekre

támaszkodni lehet. Megerősíthetnek benneteket az általuk ismert áják és a bölcsességük által... Legyetek a közelükben, éljetez közöttük; ne maradjatok egyedül, nehogy a sátánok hatalmukba kerítsenek titeket, mert a farkas azt a birkát ragadja el, amelyik elbitangol a nyájától.

Biztosak lenni Allah segítségével, és abban, hogy a jövő az iszlámé lesz

*M*ég inkább állhatatosnak kell lennünk, amikor a győzelem késik, hogy ne menjünk tévútra, miután szilárdak lettünk. Allah azt mondja: **„És mennyi Próféta harcolt (Allah Útján) és vele sok kegyes ember harcolt, ám nem ernyedtek el amiatt, ami Allah Útján érte őket, és nem gyengültek el és nem adták meg magukat. Allah szereti az állhatosan kitartókat. És a szavuk csupán annyi volt: »Urunk! Bocsásd meg a bűneinket! És a túlkapásainkat a mi dolgainkban! És erősítsd meg a lábainkat és segíts minket a győzelemre a hitetlenek népével szemben!« És Allah megadta nekik az evilági élet jutalmát és a Túlvilág szép jutalmát...”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:146-148].

Amikor Allah Küldötte (Allah békéje és áldásai legyenek vele) meg akarta nyugtatni üldözött társait (Allah legyen velük elégedett), és meg akarta őket szilárdítani, azt mondta nekik az üldöztetés és a próbatétel idején, hogy a jövő az iszlámé lesz. Mit mondott? Al-Bukhári közölte Khabbábtól, hogy azt mondta: **„Allah bizonyosan teljessé teszi ezt az ügyet (az iszlámot), míg az utazó el fog tudni menni Szanáából Hadramautba úgy, hogy semmitől sem kell félnie, csak Allahtól, és attól, hogy a farkas elragadja a birkáit.”** (Al-Bukhári; lásd: *Fath Al-Bári*, 7/165).

El kell mondani a fiatal generációknak ezeket a hadíthokat, amelyek közlik azt a jó hírt, hogy a jövő az iszlámé lesz, fontos része oktatásuknak és képzésüknek, hogy szilárdan tudjanak állni vallásukban.

Megérteni a hamisság valóságát és nem hagyni magunkat félrevezetni általa

Allah azt mondja nekünk **„Ne vezessen téged félre az, hogy azok, akik hitetlenek az országban szabadon járnak.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:196]. Ez megerősíti a hívőket, és segít nekik állhatatosnak maradni.

Allah azt is mondja: **„A tajték, mint a salak múlik el...”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 13:17]. Ez lecke az intelligensek számára, hogy ne féljenek a hamisságtól, és ne is fogadják el.

A Korán leleplezi a hamisság embereinek céljait és eszközeit, ahogy Allah mondja: **„Így részletezzük a Jeleket, hogy megvilágosodjék a bűnösök útja.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:55] – a muszlimok így nem maradnak figyelmeztetés nélkül, és fel fogják ismerni, hogy az iszlámot honnan támadják.

Hányszor hallottuk és láttuk, hogy mozgalmak összeomlottak, dáíák elvesztették állhatatosságukat, olyan támadások miatt, amelyekre nem számítottak, mert nem ismerték ellenségeiket.

Olyan jellemvonások elsajátítása, amelyek hozzásegítenek az állhatatosság megőrzéséhez

A legfontosabb ezek közül a szabr (türelem). Al-Bukhári és Muszlim közölték, hogy a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: **„Senki nem kapott nagyobb vagy hasznosabb adományt, mint a türelem.”** (Al-Bukhári közölte a *Kitáb Az-Zakáh, Báb al-Isztifáf an al-maszalah* című műben, és Muszlim a *Kitáb az-Zakáh, Báb Fadl At-Taaffuf wasz-Szabr* művében). A legnagyobb türelem az, amely egy katasztrófa esetén nyilvánul meg, és ha valami váratlan dolog éri az embert, a katasztrófa elsodorja őt és elveszti állhatatosságát, ha nem türelmes.

Gondoljunk arra, hogy mit mondott Ibn Al-Dzsauzi (Allah legyen vele könyörület): *„Láttam egy idős embert, majdnem nyolcvan éves volt, aki mindig jött a közösségi imára. Lányának fia meghalt, és azt mondta: »Senki ne imádkozzon Allahhoz többet, mert Ő nem felel az imára.« Azt is mondta: »Allah makacs és nem hagy nekünk fiút.«”* (*At-Thabaat end a-Maut*, Ibn Al-Dzsauzi, 34. old.). Magasztaltassék Allah magasán afelett, amit mondott ez az ember.

Amikor a muszlimok vereséget szenvedtek Uhudnál, váratlanul érte őket ez a katasztrófa, mert Allah győzelmet ígért nekik, Allah azonban kemény leckét adott nekik a mártírok vére által. **„Vagy miután olyan csapás ért benneteket, amilyenek kétszeresével sújtottatok ti magatok. Hogyan mondhatjátok: »Honnan van ez?« Mondd: »Ez saját magatoktól van!«...”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:165]. Hogy okozhatták ők ezt?

„... míg el nem ernyedtetek, majd vita támad közöttetek a parancsot illetően, és ellenszegültetek, mindezt azután, hogy megmutatta nektek, amit szerettetek volna. Van közöttetek olyan, aki az evilági életet akarja...” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:152]

A jó emberek tanácsa

Amikor a muszlimok próbatételt szenvednek, és Uruk próbának veti alá, hogy megtisztítsa őket, az egyik eszköz, amit Allah ad nekik állhatatosságuk megőrzését segítve egy jó ember, aki tanácsot ad és segít. Az ilyen ember szavain keresztül segít Allah a hívőnek az állhatatosságban, és vezeti lépteit. Ezek a szavak Allahra emlékeztetik őt, a Vele való találkozásra, az Ő Paradicsomára és Poklára. A következőkben néhány példát olvashatunk Ahmed imám életéből (Allah legyen vele könyörületes), aki próbának lett alávetve, és tiszta aranyként jött ki belőle.

Lánkra verve vitték Al-Mamúnhoz, aki már korábban szigorúan megfenyegette, ezért egy szolgája azt mondta Ahmed imámnak: *„Fáj nekem, ó Abu Abdullah, hogy Al-Mamún kivont egy kardot, amelyet még soha nem vont ki, és megesküdött Allah Küldöttével (Allah békéje és áldásai legyenek vele) való kapcsolatára, hogyha nem fogadod el, amit mond a Koránról, hogy teremtet, akkor bizonyosan meg fog ölni téged azzal a karddal.”* (Al-Bidája wal-Nihája, 1/332).

Ezen a ponton az intelligens tudósok megragadták a lehetőséget, hogy imámjuknak olyan szavakat mondjanak, amelyek segítenek neki az állhatatosságban. Az Asz-Szijárban (11/238) Ad-Dhahabi közli Abu Dzsáfár Al-Anbáritól: *„Amikor Ahmedet elvitték Mamúnhoz, elmondták nekem, ezért átkeltem az Eufráteszen, és ott találtam őt, amint egy fogadóban ült, és köszöntem neki. Azt mondta: »Ó, Abu Dzsáfár, miért fárasztottad magad (azzal, hogy idejössz)?« Azt mondtam: »Figyelj rám, ma te vagy a vezető, és az emberek követnek téged. Allahra, ha elfogadod azt, hogy a Korán teremtet, sokan átveszik ezt, ha azonban nem, akkor ők sem fogják. Még ha ez az ember (Al-Mamún) nem is öl meg téged, meg fogsz halni, mert a halál elkerülhetetlen, ezért féld Allahot, és ne fogadd el (amit Al-Mamún mond).« Ahmed ez után sírni kezdett, és azt mondta: »Ma sa Allah.« Majd azt mondta: »Ó*

Abu Dzsáfár, mondd el újra.« így elmondtam újra, amire ő azt mondogatta: »Ma sa Allah.«...»

Arról, amikor Al-Mamúnhoz vitték, Ahmed imám azt mondta: „*Ar-Rahbahba értünk éjfélje, és egy ember odajött hozzánk, és azt mondta: »Ki közületek Ahmed ibn Hanbal?« Azt mondták neki: »Ő az.« Azt mondta a teve vezetőjének: »Lassíts le.«... Majd azt mondta: »Figyelj rám, miért aggódsz, ha megölnék, és a Paradicsomba kerülés?« Majd azt mondta: »Allah legyen veled«, és elment. Megkérdeztem, hogy ki volt ő, és azt mondták: »Ő egy arab volt a Rabiah törzsből, aki gyapjával kereskedik a sivatagban. A neve Dzsábir ibn Ámir, és jó dolgokat mondanak róla.«” (Szijár Álám an-Nubalá, 11/241).*

A Bidája wan-Nihája azt írja, hogy egy beduin azt mondta Ahmed imámnak: „Hallgass rám, mert te vagy az emberek képviselője, ezért ne légy rossz hír a számukra. Te vagy az emberek vezetője ma, ezért óvakodj, nehogy azt tedd, amit kérnek tőled, nehogy te cipeld a bűneiket a Feltámadás Napján. Ha szereted Allahot, viseld ezt el türelmesen, mert az egyetlen dolog, amely közötted és a Paradicsom között van, az az, hogy megölnék.”

Ahmed imám azt mondta: „*Ezek a szavak megerősítettek elhatározottságomban, hogy nem fogom megtenni, amit kérnek tőlem.*” (Al-Bidája wan-Nihája, 1/332).

Közölték, hogy Ahmed imám azt mondta: „*Soha nem hallottam annál erősebb szavakat, mint amit egy beduin mondott nekem Rahbat Tawq-nál, egy faluban Ar-Raqqah és Bagdad között, az Eufrátesz partjainál. Azt mondta: »Ó Ahmed, ha megölnék téged az igazságért, sahíd (mártír) leszel, ha életben maradsz, megdicsérnek.« Ettől szívem megerősödött.*” (Szijár Álám an-Nubalá 11/241).

Ahmed imám azt mondta a fiatal Mohamed ibn Núhról, aki elkísérte őt a próbatétel idején: „*Bár nagyon fiatal volt, nagyon nagy tudással rendelkezett, és soha nem láttam senkit, aki jobban ragaszkodott Allah parancsához, mint Mohamed ibn Núh, és*

remélem, hogy jó volt (életének) vége. Azt mondta nekem egy nap: »Ó Abu Abdullah, te nem vagy olyan, mint én. Te olyan ember vagy, akit az emberek követnek, és kinyújtják a nyakukat, hogy lássák, mit teszel, ezért féld Allahot, és ragaszkodj az Ő parancsaihoz.« Amikor meghalt, dzsanáza (temetési) imát végeztem számára, és eltemettem.” (Szijár Alám an-Nubalá, 11/242).

Még rabtársainak is, akiket Ahmed imám láncra verve vezetett az imában, szerepük volt abban, hogy segítettek neki szilárdnak maradni. Egy nap, mikor a börtönben volt, Ahmed imám azt mondta: „Nem zavar, hogy börtönben vagyok – nem különbözik az otthonomtól – vagy ha megöl a kard, csak a megostorozás próbatételétől félek.” Az egyik rab hallotta ezt, és azt mondta: „Ne aggódj, Abu Abdullah, csak két ostorcsapást fogsz érezni, a többit nem érzed, hogy hol talál el.” Ez mintha megerősítette és megnyugtatta volna őt. (Szijár Alám an-Nubalá, 11/240).

Próbáljunk ezért tanácsot kérni a jó emberektől, és próbáljuk megérteni, ha tanácsot adnak.

Kérjük ki tanácsukat utazás előtt, ha azt gondoljuk, hogy valami történhet velünk. Kérjük tanácsot, amikor valamilyen próbatétellel nézünk szembe. Kérjük ki a tanácsukat, ha felelős pozíciót kapunk, vagy ha vagyont örökölünk.

Legyünk állhatatosak, és segítsünk ebben másoknak is. Allah a hívők Védelmezője.

A Paradicsom örömein és a Pokol tüzének büntetésén való gondolkodás, emlékezés a halálra

A Paradicsom az öröm otthona, a vigasztalás a szomorkodóknak, a hívők végső célja. A lélek természetétől fogva

nem vágyik az áldozathozatalra, vagy a nehéz munkára, vagy arra, hogy állhatatos maradjon, csak ha valamit kap ezért cserébe, amely a nehézségeket megkönnyíti, és segít neki átjutni az akadályokon.

Aki tud a jutalomról, az könnyűnek fogja találni a nehéz munkát, mert tudatában van annak, hogyha nem marad állhatatos, kimaradhat a Paradicsomból, amely olyan széles, mint az egek és a föld. A léleknek szüksége van valamire, ami felemeli a föld pora fölé, és felemeli a mennyei világba.

A Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) emlegette a Paradicsomot, hogy bátorítsa a társait (Allah legyen velük elégedett) az állhatatosságra. Egy haszan szahíh hadíth szerint Allah Küldötte (Allah békéje és áldásai legyenek vele) elment Jászir, Ammar és Umm Ammar mellett, akiket Allahért kínoztak, és azt mondta: **„Türelem, ó Jászir családja, türelem, ó Jászir családja, mert az úti célotok a Paradicsom.”** (Al-Hákim közlése, 3/383; haszan szahíh hadíth. Lásd: *Fiqh asz-Szíra*, Al-Albáni, 103. old.).

A Próféta (Allah áldásai és békéje legyenek vele) azt mondta az anszárnak: **„Találkozni fogtok özönberekekkel halálom után, ezért legyetek türelmesek, amíg nem találkoztok velem a Haudnál (medence – a Feltámadás Napján).”** (Közmegegyezés)

Hasonlóképpen, az embernek gondolnia kell mindkét csoport helyzetére (a hívókére és a nem hívókére is) a sírban, az elszámoltatáskor, az igazság mérlegserpenyőinél, a Pokol fölött átvezető hídon és más események kapcsán, amelyek a Túlvilágon fognak megtörténni.

A halálra való megemlékezés megvédi a muszlimot a visszacsúszástól, és segít neki abban, hogy az Allah által meghatározott keretek között maradjon, hogy ne hágja át azokat. Ha tudja, hogy a halál közelebb van hozzá, mint a saját cipőfüzője, és hogy bármikor eljöhét az ideje, hogy hagyhatná magát elcsúszni, vagy ragaszkodni a tévúthoz? Ezért a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: **„Mindig**

emlékezzetek arra, ami tönkreteszi az örömet.” (At-Tirmidhi, 2/50, szahíhként osztályozva az *Irwa a-Ghalíl* szerint: 3/145).

Helyzetek, amikor szükséges az állhatatosság

Sok olyan helyzet van, amelyeket részletesen át kell beszélni, de itt csak néhányat említünk röviden.

Próbatételek és csapások ideje

A próbatételek és csapások a szívet is megváltoztathatják. Akár a könnyebbség, akár a nehézség próbatételeiről van szó, csak azok maradnak állhatatosak, akik megfelelő megértéssel rendelkeznek, és akiknek a szíve hittel van telve.

A próbatételek különböző típusai a következők:

1. *A vagyon próbatétele.* Allah azt mondja: **„És vannak közöttük olyanok, akik megállapodást kötöttek Allahhal (mondván): »Ha ad nekünk az Ő túlradó kegyelméből, akkor mi bizony adakozni fogunk, s a kegyesek közé fogunk tartozni.« Ám miután adott nekik az Ő túlradó kegyelméből, azok fukarkodtak azzal és elfordultak.»** [A **Kegyess Korán értelmezésének fordítása, 9:75-76**]
2. *Az evilági hatalom és fennhatóság próbatétele.* Allah azt mondja: **„Kitartó türelemmel tarts azokkal, akik reggel és este az Urukhoz fohászknak, az Ő Arca után vágyakozva. És ne fordítsd el tekinteted róluk az evilági élet díszes ékei miatt! És ne engedelmeskedj azoknak, akiknek hanyaggá tettük a szívüket a Rólunk történő megemlékezésről és vágyaikat követik és (annak se), aki**

túlzó módon cselekszik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:28]

Ami e két próbatétel veszélyeit illeti, a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: *„Két éhes farkas egy juhnyáj ellen nem tud nagyobb kárt okozni neked, mint amilyen kárt okoz az embernek a vallásában a vagyon és hatalom utáni vágy.”* (Imám Ahmed, *Al-Musznád*, 3/460; lásd még: *Szahíh Al-Dzsámi*, 5496). A jelentése ennek az, hogy az ember vágya a vagyon és hatalom iránt több kárt okoz a vallásának, mint amilyen kárt okoz két éhes farkas egy birkanyájnak.

3. *Az ember feleségének (házastársának) próbatétele.* Allah azt mondja: **„Bizony, a feleségeitek és a gyermekeitek között vannak, akik ellenségeitek, őrizkedjetek hát tőlük!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 64:14]**
4. *A gyermekek próbatétele.* A Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: *„A gyerekek a gyávaság oka, a fukarság oka és a szomorúság oka.”* (Abu Jaala, 2/305 – vannak hasonló közlések. Lásd még: *Szahíh Al-Dzsámi*, 7037).
5. *Az üldöztetés, az elnyomás és az igazságtalanság próbatétele.* Allah ezt a legékesszólóbban mondja a Koránban: **„Pusztuljanak el az Árok emberei! A tüzelővel megrakott tűzre, midőn ők rajta és körülötte ülnek. És arra, amit a hívőkkel tettek, ők maguk a tanúk. És csak azért acsarkodtak ellenük, mert hittek a Hatalmas és Magasztalándó Allahban. Akié az Egek és a Föld királysága. És Allah mindenre Tanú.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 85:4-9]**

Al-Bukhári közölte Khabbábtól (Allah legyen vele könyörületes), hogy azt mondta: *„Panaszkodtunk Allah Küldöttének (Allah békéje és áldásai legyenek vele) amikor köpenyén feküdt a Kába árnyékában. Ő (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta nekünk: „Az elöttetek éltek között volt egy ember, akit megfogtak és betettek egy lyukba,*

amit számára ástak a földbe, majd egy fűrész tettek a fejére és kettévágták, és egy vas fésűt használtak, hogy a húst leszedjék a csontjáról, de így sem fordult el a vallásától.” (Bukhári közlése, lásd: *Fath Al-Bári* 12/315).

6. *A Daddzsál („Antikrisztus”) próbatétele*, amely a legnagyobb próbatétel ezen a világon. A Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: **„Ó emberek, soha nem volt a föld színén nagyobb próbatétel azóta, hogy Allah megteremtette Ádámot, mint a Daddzsál próbatétele... Ó Allah szolgálói, Ó emberek, álljatok szilárdan, mert jellemezni fogom őt nektek úgy, ahogy még egy próféta sem jellemezte őt előttem...”** (Ibn Mádzsah közlése, 2/1359; lásd: *Szahíh Al-Dzsámi* 7752).

Összegzés:

A szív és a próbatételek figyelembe vételével, amelyeknek ki van téve, a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: **„A szíveket egyik próbatétel után éri a másik. Az olyan szív, amely megadja magát nekik, azon egy fekete pont keletkezik, és az olyan szív, amely ellenáll nekik, tiszta fehér lesz, míg a szívek e két fajta közül valamelyik lesznek. A fehér szív nagyon fehér, és nem árt neki semmilyen próbatétel, amíg az ég és a föld megmarad, és a fekete szív annyira fekete és nem ismeri fel a jót, vagy tiltja meg a rosszat, csak azt, ami illik saját vágyaihoz és szeszélyeihez.”** (Imám Ahmed, 5/386, Muszlim, 1/128 – ezt a változatot Muszlim közölte).

Állhatatosság a dzsihádban

„Ó, ti, akik hisztek! Ha egy csapattal találkoztok, álljatok helyt!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:45]. Az egyik legnagyobb bűn (kabáir) a vallásunkban az elmenekülés a csatamezőről. Amikor a Próféta (Allah békéje és áldásai legyenek vele) földet vitt a hátán árokásáskor (al-Khandaq csatában), azt ismételte a hívőkkel: **„Tégy minket állhatatossá, mikor**

ellenségeinkkel találkozunk.” (Al-Bukhári: *Kitáb al-Ghazawát, Báb Ghazwat Al-Khandaq*. Lásd: *Al-Fath*, 7/399)

Kitartó ragaszkodás menhedzshez (a Korán és a Szunna módszereihez)

„Vannak a hívők között olyan férfiak, akik igazak abban, amit Allahnak fogadtak meg Vannak közöttük olyanok, akiknek a sorsa már betelt. Vannak közöttük olyanok, akik még várokoznak, ám semmiféle változtatást nem vittek végbe.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:23]. Az alapelvek kedvesebbek számukra, mint saját lelkük, és határozottságuk nem ismer kompromisszumokat.

Állhatatosság halál idején

A nem hívők és az erkölcstelen emberek nem tudnak állhatatosak maradni a legnehezebb és legaggasztóbb időkben, és nem képesek kimondani a sahadát a halál idején – és ez a rossz vég egyik jele. Egy haldokló embernek mondták, hogy mondja: „*lá iláha illaLlah*”, de elkezdte fejét balról jobbra forgatni, visszautasítva, hogy kimondja. Egy másik ember azt mondta. „Ez egy nagyon szép darab, ez egy alku”, amikor haldoklott. Egy harmadik ember elkezdte a sakkfigurák neveit emlegetni, egy negyedik dalokat dúdolt, vagy valakinek a nevét emlegette, akit szeretett. Mindez azért történt, mert ezek a dolgok elvonták a figyelmüket az Allahról való megemlékezésről az evilágon.

Láthatjuk esetleg, hogy az ilyen embereknek megfeketedett arcuk, vagy rossz szaguk van, vagy elfordulnak a qiblától – lá haulá wa lá quwwata illá biLláh (nincs erő, sem hatalom, csak Allah által).

A jó embereknek azonban, akik a Szunnát követik, segít Allah, hogy állhatatosak maradjanak haláluk idején is, ezért ki tudják mondani a sahadát. Láthatod esetleg őket, hogy az arcuk

mosolyog, jó illatuk van, úgy néznek ki, mintha jó hírt hallottak volna, amikor lelkük kiszáll a testükből.

Ilyenek azok, akiknek Allah segített, hogy állhatatosak maradjanak haláluk idején. Egy példa az ilyen emberekre Abu Zarah Ar-Rázi, egy imám és hadíth tudós.

„*Abu Dzsáfár Mohamed ibn Ali Warráq Abu Zarah azt mondta: »Abu Zarahhal voltunk Sahránban, Ar-Rij egyik falvában, amikor haldokolni kezdett, és Abu Hátim, Ibn Warah, Al-Mundhir ibn Sáhán és mások voltak vele. Emlékeztek arra a hadíthra: „Mondjátok azoknak, akik haldokolnak, hogy mondják: »Lá iláha illaLlah«*”, de túl szégyenlősek voltak, hogy ezt mondják Abu Zarahnak. Azt mondták: „Mondjuk el a hadítht.” Ibn Warah azt mondta: „Abu Ászim azt mondta nekünk: »Abd Al-Hamíd ibn Dzsáfár azt mondta nekünk, Szálihtól, és elkezdte mondani: „Ibn Abi...””, de nem tudta folytatni. Akkor Abu Hátim azt mondta: „Bandár azt mondta, Abu Ászim azt mondta, Abd Al-Hamíd ibn Dzsáfártól, Szálihtól...” de nem tudta folytatni, a többiek pedig csendben maradtak. Akkor Abu Zarah azt mondta, miközben haldoklott, kinyitotta a szemét és azt mondta: „Bandár mondta, hogy Abu Ászim azt mondta, Abd Al-Hamíd azt mondta, Szálih ibn Abi Gharíbtól, Kathír ibn Mirrahtól, Muádh ibn Dzsabaltól, aki azt mondta: Allah Küldötte (Allah békéje és áldásai legyenek vele) azt mondta: »Aki utolsó szavaiként azt mondja: „Lá iláha illaLlah”, az belép a Paradicsomba«. Majd lelke eltávozott, Allah legyen vele könyörületes.«” (Szijár Alám An-Nubalá, 13/76-85).

Ők azok, akikről Allah azt mondja: „**Azok, akik azt mondják: »A mi Urunk Allah!« majd ezután az Egyenes Úton járnak, Angyalok ereszkednek le hozzájuk: (így szólva hozzájuk) »Ne féljeteK és ne szomorkodjatok! És örüljeteK a Paradicsomnak, amelyre ígéretet kaptatok!«**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:30].

*Ó Allah, tégy minket közülük valóvá. Ó Allah, Tőled
kérjük, hogy ragaszkodjunk az iszlámhoz
határozottsággal és bölcsességgel.
És imánk vége a következő: hála legyen Allahnak, a
Világok Urának!*

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

